

Ons kenmerk DOC-00123994

Bijlage(n) 5

Maastricht 4 februari 2021

Verzonden 8 februari 2021

Ontwerpbesluit van Gedeputeerde Staten van Limburg

Weigering

Artikel 2.7, tweede lid, Wet natuurbescherming

Zaaknummer: 2020-207525

1. Besluit

Onderwerp

Gedeputeerde Staten van Limburg hebben op 15 december 2020 namens een aanvraag als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming ontvangen. De aanvraag voorziet in het verlenen van een vergunning voor het bemesten van gronden gelegen in de gemeente Mook & Middelaar en gemeente Gennep en het wijzigen van de bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, verleende vergunning voor de Rundveehouderij gelegen aan Witteweg 33 te Middelaar. De aangevraagde wijziging betreft het weiden van vee op gronden gelegen in de gemeente Mook & Middelaar en gemeente Gennep. De (wijzigings)aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-207525.

Besluit

Gelet op de bepalingen van de Wet natuurbescherming alsmede onze overwegingen zoals vermeld onder 3 van dit besluit, besluiten wij:

1. de aangevraagde wijziging van de bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, verleende vergunning als bedoeld in (thans) artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming te weigeren, omdat op grond van objectieve gegevens kan worden uitgesloten dat de in de aanvraag betrokken activiteit significante gevolgen kan hebben voor stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden;
2. de aangevraagde vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming te weigeren, omdat de in de aanvraag betrokken activiteit reeds voor de Europese referentiedatum werd verricht, was toegestaan en sindsdien ongewijzigd is voortgezet en toegestaan is gebleven, zodat significante gevolgen voor stikstofgevoelige natuurwaarden in Natura 2000-gebieden uitgesloten kunnen worden geacht;
3. dat de volgende stukken onderdeel uitmaken van dit besluit:
 - a. ons verzoek d.d. 3 december 2020 tot het indienen van een aanvraag;
 - b. het aanvraagformulier d.d. 15 december 2020;
 - c. het controlerapport d.d. 16 november 2020;
 - d. de bevestiging van de gemachtigde dat de percelen zoals bij ons bekend, de (juiste) percelen zijn waarvoor een vergunning aangevraagd wordt;
 - e. de door de volmachtgever ondertekende machtiging.

Gedeputeerde Staten van Limburg
namens dezen,

C.B.H.P. Deben-Erens
clustermanager Vergunningen, Toezicht en Handhaving
Team Vergunningen

Afschriften

Dit besluit is verzonden aan de aanvrager van de (wijziging van de) vergunning. Een afschrift van dit besluit is verzonden aan:

- Arvalis BV, Sint Jansweg 20, 5928 RC VENLO, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Mook en Middelaar, Postbus 200, 6585 ZK MOOK, ter kennisname;
- Burgemeester en Wethouders van de gemeente Gennepe, Postbus 9003, 6590 HD GENNEPE, ter kennisname.

Inspraak en rechtsbescherming

Het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag zou onder normale omstandigheden gedurende 6 weken voor een ieder ter inzage liggen in het Gouvernement te Maastricht. In verband met de huidige Coronacrisis is het Gouvernement momenteel echter gesloten voor het publiek en is het praktisch niet mogelijk om een papieren versie van het ontwerpbesluit met de daarbij behorende stukken te komen inzien. Bij wijze van alternatief kan het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag gedurende 6 weken digitaal worden ingezien op www.officielebekendmakingen.nl. Daarnaast kan er contact worden opgenomen met de technische administratie van het cluster Vergunningen, Toezicht en Handhaving, tel. 043 389 9999. Daarbij kan worden verzocht om een papieren versie van het ontwerpbesluit met de daarbij behorende stukken toe te zenden. Gedurende de termijn van 6 weken dat het voorliggende ontwerp van het besluit op de aanvraag ter inzage ligt, kan eenieder bij ons college schriftelijk, mondeling en per e-mail zienswijzen over dit ontwerp naar voren brengen. Vervolgens zullen wij, na afweging van de naar voren gebrachte zienswijzen, een definitief besluit op de aanvraag nemen. Tegen dat besluit staat vervolgens beroep open bij de rechtbank en hoger beroep bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

2. Procedure en beoordelingskader

2.1. Vergunningaanvraag

Op 15 december 2020 hebben wij van Arvalis BV, namens te Middelaar, een aanvraag als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wet natuurbescherming (hierna: Wnb) ontvangen. De aanvraag voorziet in het verlenen van een vergunning voor het bemesten van gronden gelegen in de gemeente Mook & Middelaar en gemeente Gennep en het wijzigen van de bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, verleende natuurvergunning voor een rundveehouderij gelegen aan de Witteweg 33 te Middelaar. De aangevraagde wijziging betreft het weiden van vee op gronden gelegen in de gemeente Mook & Middelaar en de gemeente Gennep. Op 8 januari 2021 zijn aanvullende gegevens ontvangen.

De (wijzigings)aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer 2020-207525.

In aanvulling op de (wijzigings)aanvraag hebben wij de volgende gegevens bij onze beoordeling betrokken.

- De perceelgegevens betreffende de gronden waarop vee wordt geweid en/of wordt bemest -op grond van de gegevens die bij ons reeds bekend zijn vanuit het handhavingstraject.
- De (planologische) gegevens van de gronden waarop bemest wordt conform de gegevens die bij ons reeds bekend zijn vanuit het handhavingstraject.
- De bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, aan Maatschap Groenen verleende vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb voor een rundveehouderij gelegen aan de Witteweg 33 te Middelaar.

Wij zijn van oordeel dat de aanvraag in combinatie met bovenstaande gegevens en bescheiden voldoende informatie bevat voor een goede beoordeling van die aspecten waarvoor een (wijziging van de) vergunning als bedoeld in (thans) artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is aangevraagd.

2.2. Procedure

Op 6 december 2017 hebben wij besloten de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht van toepassing te verklaren op de voorbereiding van besluiten op aanvragen om een (wijziging van een) vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb (www.limburg.nl).

2.3. Bevoegd gezag

Omdat het initiatief plaats vindt in de provincie Limburg zijn wij op grond van artikel 1.3 van de Wnb bevoegd om op de (wijzigings)aanvraag te beslissen. Bij ons besluit betrekken wij tevens de gevolgen voor Natura 2000-gebieden buiten onze provinciegrens en/of buiten Nederland.

3. Overwegingen

3.1. Aangevraagde situatie

De aanvraag heeft betrekking op het verlenen van een vergunning voor het bemesten van gronden en het wijzigen van de vigerende natuurvergunning voor een rundveehouderij gelegen aan de Witteweg 33 te Middelaar in verband met het weiden van vee.

3.1.1. Weiden van vee

Bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, hebben wij aan een vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, Wnb verleend voor een rundveehouderij, gelegen aan de Witteweg 33 te Middelaar.

Op grond van deze vergunning is het houden van 172 stuks vee toegestaan, waarbij is uitgegaan van een ammoniakemissie van maximaal 2.236,0 kg/NH₃/jaar (daarbij is geen korting toegepast voor het weiden van vee). Nu de aangevraagde wijziging van de vergunning betrekking heeft op het weiden van vee voor het houden waarvan reeds toestemming is verleend en weidegang - ook in gevallen waarin de reductie van beweiden al is verdisconteerd in de RAV-code - resulteert in een lagere netto ammoniakemissie en bijgevolg in een lagere stikstofdepositie dan het op stal houden van vee, moet geconstateerd worden dat het weiden van vee ten opzichte van voornoemde vergunning niet kan leiden tot een toename van stikstofdepositie op enig Natura 2000-gebied.

Relevant in dit verband is het tussentijds advies van het Adviescollege stikstofproblematiek onder voorzitterschap van de heer . Zoals in dat advies is toegelicht, draagt weidegang immers op twee manieren bij aan de reductie van ammoniakemissie (en dus van stikstofdepositie).

Ten eerste vindt er een reductie plaats doordat in de periode dat de dieren in de wei staan, ze hun mest op het land uitscheiden in plaats van in de stal. Dit betekent dat er minder mest in de stal wordt geproduceerd en dat de emissie in de stal langzaam uitdooft, omdat er geen mest op de vloeren komt gedurende de uren dat de koeien in de wei lopen. Het is dit effect dat is verdisconteerd in de RAV-code. Ten tweede draagt weidegang bij aan de reductie van ammoniakemissie, omdat de emissie van de hoeveelheid mest die op de beweide percelen wordt aangewend lager is als gevolg van het feit dat een deel van de stalmest wordt vervangen door weidemest. Van belang daarbij is dat weidemest substantieel emissiearm is in vergelijking tot stalmest. In berekeningen voor de nationale emissie van ammoniak is het uitgangspunt dat bij aanwending van stalmest 19 tot 71% van de aanwezige ammoniakale stikstof in het land emitteert als ammoniak. Bij weidemest is dat slechts 4%. Deze tweede reductie in emissie als gevolg van weidegang is niet verdisconteerd in de RAV-code. Daarnaast is in dit verband vermeldenswaard dat ook in de nabijheid van een Natura 2000-gebied weidegang leidt tot minder ammoniakemissie en bijgevolg stikstofdepositie, dan het op stal houden van vee. Van belang daarbij is dat al het grasland – ook nabij Natura-2000 gebieden - in de praktijk om bedrijfseconomische redenen wordt bemest tot de aanwendingsnorm. Deze norm heeft betrekking op het totaal van stalmest en weidemest. Hoe meer (emissiearme) weidemest, hoe minder (emissierijke) stalmest kan worden

aangewend. Reden te meer waarom weidegang resulteert in een lagere netto ammoniakemissie en bijgevolg in een lagere stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden dan het op stal houden van vee.

Mede tegen deze achtergrond kan de stikstofdepositie als gevolg van het weiden van vee, zoals aangevraagd in geen enkel geval leiden tot een significant negatief effect op de instandhoudingsdoelstellingen van enig Natura 2000-gebied. Reden waarom voor het weiden van vee als hier bedoeld als zodanig geen vergunning als bedoeld in artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb is vereist, zodat de daartoe aangevraagde wijziging van de bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, verleende vergunning moet worden geweigerd.

3.1.2. Bemesten van gronden

Ten aanzien van de bemesting van de percelen zoals deze bij ons reeds bekend zijn vanuit het handhavingstraject, is bezien of deze bemesting op grond van een onafgebroken agrarische (planologische) bestemming van de desbetreffende gronden reeds voorafgaand aan de referentiedata voor de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden toegestaan was naar Nederlands recht en sindsdien toegestaan is gebleven. Als dat het geval is dan kunnen significant negatieve effecten op de instandhoudingsdoelstellingen van de Natura 2000-gebieden worden uitgesloten. Er was voorafgaand aan de diverse referentiedata voor de Vogel- en Habitatrichtlijngebieden namelijk geen specifieke regelgeving voor het gebruiken van mest van toepassing. Het Nederlandse mestbeleid kende in 2004 nog geen gebruikersnormen voor dierlijke mest. Omdat door de invoering van specifieke mestregelgeving nadien (2006) de hoeveelheid bemesting alleen maar kan zijn afgenomen, kan er in die gevallen geen sprake zijn van een significant negatief effect ten opzichte van de situatie op de referentiedata.

Uit de bij de beoordeling van de aanvraag betrokken gegevens is gebleken dat het feitelijke en (planologisch) toegestane (agrarische) grondgebruik sinds 10 juni 1994 niet is veranderd. Er is geen sprake van een hogere emissie dan op de referentiedatum. Voor zover de aanvraag ziet op emissies als gevolg van het bemesten van gronden is een vergunningplicht daarom niet aan de orde en weigeren wij daarom de aangevraagde vergunning.

3.2. Conclusie

Op grond van bovenstaande beoordeling concluderen wij dat onderhavige door aanvrager aangevraagde activiteiten geen significant negatieve effecten kunnen veroorzaken op de betrokken Natura 2000-gebieden. Gelet hierop is voor de aangevraagde activiteiten geen sprake van een vergunningplicht op basis van artikel 2.7, tweede lid, van de Wnb en dient bijgevolg de aangevraagde vergunning en de aangevraagde wijziging van de bij besluit van 16 februari 2017, zaaknummer 2015-0296, verleende vergunning te worden geweigerd.